

เรื่อง คนไข้ I.C.U. เต็มที่ 15 Septic abortions (ติดเชื้อจากการทำแท้ง)

คนไข้เต็มยี่สิบห้า คนไข้ชื่อ นางสาววิมล อายุ 16 ปี

ป้ายหน้าเตียงเขียนว่า Septic abortion (ติดเชื้อจากการทำแท้ง)

นางสาววิมล เป็นนักเรียนชั้น ม.5 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง พ่อแม่เป็นชาวนา อยู่บ้านนอก ส่งเธอเรียนหนังสือในเมือง ให้เช่าหอพักเอกชนอยู่ เซาร์-อาทิตย์ที่ผ่านมา เพื่อนร่วมห้องกลับบ้าน วิมลบอกไม่กลับ จะทำการบ้านอยู่ที่หอ วันจันทร์ตอนเย็น เมื่อเลิกเรียน เพื่อนกลับมาที่หอ พบวิมลนอนตัวร้อนจัดอยู่ที่ห้อง จึงพามาโรงพยาบาล หมอमानพ แพทย์เวรประจำห้องฉุกเฉิน ตรวจนางสาววิมลและบันทึกไว้ว่า

"คนไข้อายุ 16 ปี เพื่อนร่วมห้องพามาส่งโรงพยาบาล บอกว่า มีไข้สูง ไม่พูดไม่จา ตรวจร่างกายพบว่า หน้าตาซีด ร่างกายขาดน้ำ ปากและลิ้นแห้ง ไข้สูงมาก 41 องศาเซลเซียส ซึม ตามตัวมีจุดเลือดสีม่วงขึ้นทั่วตัว ปอดปกติ หัวใจเต้นเร็วและเบา หน้าท้องนูน แข็ง คลำพบก้อนโตจากหัวหน้าขึ้นมาเหนือสะดือหนึ่งฝ่ามือ ฟังหัวใจเด็กทารกในครรภ์ไม่ได้ มีเลือดกลิ่นเหม็นไหลซึมออกมาจากช่องคลอด วินิจฉัย สงสัยไปทำแท้งเถื่อนมา"

หมอमानพปรึกษาฉัน ให้มาดูแลนางสาววิมลโดยด่วน เพราะความดันคนไข้ต่ำมาก เมื่อฉันไปถึงห้องฉุกเฉิน หมอमानพสั่งการให้เลือด ให้น้ำเกลือ และยาปฏิชีวนะ ฆ่าเชื้อโรคไปแล้ว ฉันตรวจภายในนางสาววิมล และบันทึกไว้ว่า

"อวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกปกติ ช่องคลอดสีคล้ำ เป็นลักษณะของคนตั้งครรภ์ มีน้ำเลือดกลิ่นเหม็นไหลออกมา ปากมดลูกมีการฉีกขาด เหมือนกับถูกสอดวัสดุแข็งเข้าไปด้านใน มดลูกโตเท่ากับคนตั้งครรภ์เจ็ดเดือน"

ฉันลากเครื่องอัลตราซาวนด์มาตรวจหน้าท้องของนางสาววิมล จริงดังคาด...เธอตั้งครรภ์เจ็ดเดือน ในโพรงมดลูกมีเด็กทารกนอนขดในท่าขวาง "เด็กนั้นเสียชีวิตแล้ว" และไม่มีน้ำคร่ำเหลืออยู่เลย "หนูวิมล" ฉันเรียกเธอ เธอลืมตา "ไปทำแท้งที่ไหนมา" เธอลืมตาด้วยความยากลำบาก มองไปที่กระเป๋าลี้นักเรียนที่เธอสวม ฉันเอามือล้วงดู เป็นเบอร์โทรศัพท์มือถือชื่อ ของใครสักคน...

อาการของนางสาววิมลรุนแรงมาก ผลการตรวจเลือด พบว่ามีการติดเชื้ออย่างรุนแรง จนทำให้เลือดในกายไม่แข็งตัว ฉันรีบรับเธอไว้ในห้องไอซียู สั่งให้ยาฆ่าเชื้ออย่างดีที่สุดถึงสามชนิด เพื่อให้ฆ่าเชื้อโรคที่เกิดจากการทำแท้งเถื่อนให้ได้ สั่งให้น้ำเหลือง (Plasma) และเกล็ดเลือด เพื่อช่วยให้เลือดแข็งตัว ถ้าเลือดแข็งตัวดีขึ้นฉันจะผ่าตัดเอาเด็กที่ตายออกจากครรภ์ สั่งการรักษาวิมลเสร็จ ฉันเชิญเพื่อนของวิมลที่ส่งเธอเข้าโรงพยาบาลมาพบ เพื่อนนางสาววิมล ชื่อ ลำดวน ลำดวนหน้าตาซีดเผือดกลัวความผิด เมื่อฉันซักไล่เสียง "พ่อแม่ของวิมลอยู่ที่ไหน"

"อยู่บ้านไม่ประทับทรง" ลำดวนบอกชื่อหมู่บ้านที่อยู่รอยต่อของจังหวัด ห่างจากที่นี่เป็นร้อยกิโล และหนทางไปมาไม่สะดวก "พ่อแม่เขามีโทรศัพท์มือถือใหม่"

"ไม่น่าจะมี เห็นวิแล้วว่า ไฟฟ้าเพิ่งเข้าปี่นี้เอง"

"แล้วแฟนของวิมวอลเป็นใคร"

"หนูไม่รู้" ลำดาพนรืบปฏิเสธปากคอสั้น

"หนูรู้ใหม่่ววิมวอลท้อง"

"หนูไม่รู้จริงๆ หนูไม่ได้สนใจวิเลย จะไปไหนมาไหน ก็ไม่เคยถาม"

"แล้วหนูรู้ใหม่่ว วิมวอลไปทำแท้งที่ไหน"

"หนูไม่รู้"

"จันหนูช่วยติดต้อพ่อแม่ของวิมวอล ่ววิมวอลป่วยหนักอยู่ทีโรงพยาบาลนี้ หนูจะติดต้อได้ใหม่"

"ได้ค้ะ" หน้าตาลำดาพนรืบเข้มขึ้นขึ้น เมื่อฉันหยุดช้กช้เธอ

เบอริโทรศัพทนี่ของใคร...?

วันรุ่งขึ้น การแข็งตัวของเลือดดีขึ้น ไข้ลดลง แต่ปัสสาวะของวิมวอลเริ่มออกน้อย นั่นคือไตของวิมวอลเริ่มวาย จากการติดเชื้อในร่างกาย ร่วมกับสารพิษที่หมอเถื่อนฉีดเข้าไปในโพรงมดลูก! ฉันรู้จากประสบการณ์ในทันที วิมวอลตั้งครรรกโดยไม่ฟังประสงค้ เธอจึงไปทำแท้งโดยวิธีให้หมอเถื่อนฉีดย้ำยาเข้าไปในโพรงมดลูก วิธีนั้นนอกจากสามารถฆ่าเด็กทารกในครรรกแล้ว ยังทำให้น้ำคร่ำรั่วออกมา เกิดการกระตุ้นให้เจ็บครรรก คลอดหรือแท้งได้

วิธีนี้เป็นวิธีโบราณที่หมอเถื่อนนิยมทำเมื่อมีการตั้งครรรกที่ไม่ฟังประสงค้ ขนาดท้องสี่เดือนขึ้นไป และทำแบบนี้มาตั้งแต่สมัย 20 ปีก่อน ตั้งแต่ฉันยังเป็นนักศึกษาแพทยการทำให้แท้งวิธีนี้ง่าย ไม่ต้องลงทุนอะไร อาศัยคนทีรู้จักว่า ปากมดลูกอยู่ตรงไหน เท่านั้นก็พอ พวกเขาใช้ท้อแยงยัดเข้าไปในโพรงมดลูก และฉีดย้ำยาเข้าไป

การทำให้แท้งแบบนี้ ผู้ทำให้แท้งไม่ต้องลงทุนอะไร ไม่ต้องสนใจว่าเด็กทารกในท้องจะโตเท่าไร เพราะเด็กก็ไม่ใช้ลูกของเขา มดลูกก็ไม่ใช้มดลูกของเขา มีหน้าช้ ผู้ทำให้แท้งเถื่อน ยังสั่งผู้ทำให้แท้งอย่างหน้าขึ้นตาบาน หลังจากเก็บเงินอัตรา มาตรฐาน คือเดือนละพัน ่ว...

"ใจเย็น ่ว เดียวเด็กจะแท้งออกมาเอง ภายในสองวัน ถ้าปวดท้องมาก หรือไม่แท้ง ให้ไปหาหมอในโรงพยาบาล เดียวหมอก้จะเอาเด็กในท้องออกให้เอง" แต่...ผู้ทำให้แท้งเถื่อนไม่ยอมบอกหญิงผู้เคราะห์ร้ายว่า "คุณอาจจะต้องเสียมดลูกและเสียชีวิตได้" โดยเฉพาะวิมวอล เด็กทารกอยู่ในท้อว่าง เด็กไม่สามารถแท้งออกมาได้เอง ต้องผ่าตัดออกประการเดียว พ่อแม่ของวิมวอลมารอพบฉันที่หน้าห้องไอศูย์แล้ว...

"ลูกวิเป็นอย่างไรบ้างหมอ" พ่อแม่ของนางสาววิมวอลถามพร้อมกัน

"วิมวอลตั้งครรรกเจ็ดเดือน เขาไปทำแท้งเถื่อนมา มีการติดเชื้อจากการทำให้แท้ง อาการหนัก เด็กทารกในครรรกตายไปแล้ว ตอนนีไตของวิมวอลเริ่มผิดปกติ" หน้าตาฉันเคร่งเครียด แม่เรอเอ็ก หน้าตาชืดเผือด เขาทรุดพ้อเข้าประคองไว้

"เป็นไปได้อย่างไร ลูกคนเดียว ลูกคนเดียวของเรา" แม่พรำพรรณนา วิมวลเป็นลูกสาวคนเดียวของพ่อแม่ เวียนเก่ง และได้ทุนเรียนดีมาตลอด นี่เองที่ทำให้พ่อแม่ส่งเธอมาเรียนต่อที่โรงเรียนประจำจังหวัด เพื่อให้ลูกมีอนาคตที่สดใสกว่าพ่อแม่

การตั้งครรรภ์ไม่ได้แสดงว่าวิมวลเป็นคนไม่ดี สังคมปัจจุบันมีสิ่งเข้ายวมนมากมาย ถ้าอ่อนต่อโลก ก็อาจจะพลาดได้

"ที่บ้านพ่อแม่ หรือญาติๆ มีโทรศัพท์มือถือไหมคะ" ฉันทถามสิ่งที่ค้างคาใจ

"ไม่มีเลย" พ่อตอบอย่างสงสัย

"ไม่ใช่อะไรหรอกคะ" ฉันทกลบเกลื่อน พ่อรับวิมวลไว้ในห้องไอซียู ก็อยากจะปรึกษาพ่อกับแม่ด้วย เพราะอาจจะต้องผ่าตัดเอาเด็กออก แต่อาการของวิมวลหนักมาก ไม่รู้ตัว ภาวะการแข็งตัวของเลือดไม่ปกติ ตอนนี้อย่างไรก็ไม่ทำงาน การผ่าตัดอาจจะเสี่ยง

"ถ้าไม่เอาเด็กออกจะเป็นอย่างไร" พ่อถามขณะแม่เอามืออุดปากร้องไห้

"ถ้าไม่เอาออก เด็กทารกที่ติดเชื้อจากการทำแท้งเดือนที่ไม่สะอาด ก็เป็นแหล่งแพร่เชื้อ อาการก็จะยิ่งแยกว่าเดิม

"ผ่าเถอะหมอ" พ่อบอก

"ถ้าผ่าตัด โอกาสรอดแค่ห้าสิบห้าสิบ ถ้าไม่ผ่า แทบไม่มีโอกาสรอดชีวิตเลย" สิ้นคำพูดของฉัน แม่ทรุดลงในอ้อมกอดพ่อ ไม่ใช่เพราะฉันเป็นหมอที่โหด แต่ร้ายของนางสาววิมวล การบอกความจริงเป็นสิ่งที่พึงต้องกระทำ เพราะอาการของวิมวลแย่ง จนไม่อาจจะหายใจเองได้แล้ว ฉันทผ่าตัดเข้าช่องท้องของวิมวล ใช้น้ำสลบอ่อนที่สุด เพราะร่างกายของเธอแทบไม่ตอบสนองต่อความรู้สึกเจ็บปวดใดๆ อนาคตใจนัก เมื่อเห็นมดลูกของวิมวลมีรอยทะลุจากการถูกของแข็งแทงหลายรู มีสีคล้ำ และกำลังเน่า ในช่องท้องมีหนองและส่งกลิ่นเหม็น ฉันทตัดสินใจตัดมดลูก โดยวิธี Subtotal hysterectomy เพื่อใช้เวลาสั้นที่สุด เพียงสิบห้า นาทีการผ่าตัดก็สิ้นสุด

มองเด็กทารกในมดลูกที่เน่าและมีสีม่วงคล้ำ ส่งกลิ่นเหม็น คะเนาะจากสายตาถ้ายังไม่ตาย เด็กต้องมีน้ำหนักไม่ต่ำกว่าหนึ่งกิโลกรัม ออกจากห้องผ่าตัด วิมวลกลับไปอยู่ที่ห้องไอซียู ไม่น่าเชื่อว่า หลังการผ่าตัดมดลูกทิ้ง แม่เธอจะใช้เครื่องช่วยหายใจ แต่เธอลืมตาได้ และเขียนหนังสือคุยกับพ่อแม่ได้

"พ่อแม่จำ หนูขอโทษ" เธอเขียนดังนี้

"ใครทำลูกท้อง" พ่อแม่คาดคั้น เธอสั่นหน้าน้ำตาไหล

ฉันทบอกพ่อแม่ของเธอเป็นส่วนตัว "วิมวลเขาอยากได้กำลังใจ พ่อแม่อย่าไปทำให้เขาเครียดไปกว่านี้"

วันที่สองของการออกมาจากห้องผ่าตัด พ่อแม่เข้าเยี่ยมเหมือนเคย วิมวลรีบลืมตาเมื่อพ่อแม่เข้าใกล้

"วิ พ่อแม่เข้าใจลูก พ่อแม่อย่าให้ลูก ขอให้ลูกหายไวๆ" พ่อแม่บอก นางสาววิมวลยิ้ม ใบหน้าแจ่มใส ขึ้นมาทันที

"ลูกต้องหายแน่ๆ หน้าตาลูกแจ่มใสเป็นคนละคนกับวันแรกที่เรามาหาลูก" แม่บอกพ่ออย่างดีใจ คือนั่นเอง พยาบาลห้องไอซียูรายงาน...

"ความดันของวิมวลเหลือเจ็ดสิบห้าสิบบี สิวจะไม่ออกเลย"

"ให้โดปามีน" ฉันสั่งให้ยาเพิ่มความดันโลหิต และรีบไปดู วิมวณอนนึ่ง ความดันลดลงจนคลำไม่ได้ ไม่ตอบสนองต่อยาที่รักษา

"ป๊ม" ฉันส่งสัญญาณ เมื่อเสียงแหลมของเครื่องวัดคลื่นไฟฟ้าหัวใจร้องเตือน ก่อนคลื่นไฟฟ้าหัวใจของ วิมวณจะแบนราบ ฉันรีบป็นขึ้นเตียงไอซียูที่รวดเร็วมาก ไม่ให้เตียงข้างๆเห็น สองมือวางซ้อนกัน กดไปที่หน้าอก วิมวณ เด็กสาวอายุ 16 ปี

"พื้พื้ พื้พื้" เสียงป๊มหน้าอก

"ฉีดอะดรีนาลีน และไปคาร์ป" ฉันสั่งฉีดยากระตุ้นหัวใจ และลดความเป็นกรดของเลือด การป๊มหัวใจ ช่วยชีวิต ดำเนินไปถึงสองชั่วโมง ไม่อาจพาชีวิตของเด็กสาวคนหนึ่งกลับคืนมา

"เชิญพ่อแม่ของวิมวณ พบหมอด่วน" ฉันบอก พ่อแม่ของวิมวณ นอนเฝ้าดูลูกสาวที่หน้าห้องไอซียูนี้เอง เสียงร้องไห้โหยหวนอย่างเจ็บปวดของแม่และพ่อ ที่ตื่นขึ้นมาเพื่อรับรู้ความจริงว่า วันต่อไปนี้จะไม่มีลูกสาวที่ชื่อ วิมวณอีกแล้ว... เป็นเสียงที่ประทับในความทรงจำฉันตลอดมา

ฉันโทรศัพท์ไปตามหมายเลขที่วิมวณให้มา...เป็นชื่อของสถานพยาบาลแห่งหนึ่ง เจ้าของสถานพยาบาลนั้นเป็นพยาบาลอายุห้าสิบปี ฉันรู้ทันทีว่า นี่คือนสถานที่ที่ทำงานให้วิมวณ...เพราะที่นี่เป็นสถานที่ที่มีชื่อมานานในการรับทำแท้งเถื่อน โดยที่ไม่มีใครเอาผิด

เมื่อเจ้าของสถานพยาบาลที่รับทำแท้งเถื่อนรับสายและพูดว่า "ฮัลโหล" ฉันอยากบอกเธอเหลือเกินว่า "นางสาววิมวณตายพร้อมลูกในท้องไปแล้ว"

แต่ที่ทำได้ คือค่อยๆวางหูโทรศัพท์ลง โดยไม่ส่งเสียง

ฉันถามตนเองว่า ใครผิด

พ่อแม่ที่ส่งลูกมาเรียนไกลหูไกลตา ?

เด็กสาวที่หลงระเริงกับความรัก ความใคร่ ?

ผู้ชาย ที่ไม่มีความรับผิดชอบ ?

ครูบาอาจารย์ที่ไม้อาจสอนเด็กให้มีศีลธรรมและความยับยั้งชั่งใจ ?

สังคม ที่มีแต่เรื่องลามก อนาจาร และสนุกสนาน ?

คนทำแท้งเถื่อน ?

หมอย่างฉันที่ไม่สามารถรักษาชีวิตเธอไว้ได้ ?

กฎหมายที่หย่อนยาน ไม่สามารถเอาผิดกับคนรับทำแท้งเถื่อน ?

หรือกฎหมายการทำแท้งที่ล้าสมัยไม่รับกับเหตุการณ์บ้านเมืองและสังคม ?

แม้ในวันนี้ ปัญหาความสัมพันธ์ทางเพศจะพลิกโฉม การร่วมเพศตั้งแต่วัยเรียน เป็นเรื่องที่พบเห็นได้ทั่วไป...แต่กฎหมายการทำแท้ง ยังเป็นกฎหมายของกว่ายี่สิบปีก่อน...

...นั่นคือ การทำแท้งที่ถูกกฎหมาย คือการทำแท้งเพื่อการรักษา...โดยแพทย์ เมื่อพิจารณาเห็นแล้วว่า หากปล่อยให้ครรภ์ดำเนินต่อไปจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมารดาและเด็ก หรือครรภ์ที่เกิดจากการข่มขืนที่มีการแจ้งความตามกฎหมาย การทำแท้ง

เมื่อไม่พร้อมจะมีลูก เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม
แล้วทางออก ของเด็กวัยเรียนที่พลาด ไม่พร้อมจะมีลูก อยู่ที่ไหน ?
"อ้อชญู เจว ทพิทุทา จ สพเพ มจจุปรายนา ...ทั้งคนมีคนจน ล้วนมีความตายเป็นเบื้องหน้า"
แม้คนเราทุกคนเกิดมาต้องตาย...แต่วิมวตตายจากไปโดยไม่สมควรอย่างยิ่ง
คุณล่ะ คุณคิดว่าใครทำให้วิมวตต้องตายก่อนวัยอันสมควร ?

=====

คัดลอกมาจากบทความของ พญ.ชัญวลี ศรีสุโข
ตีพิมพ์ลงในหนังสือ 108 คนไข้ I.C.U. ฉบับวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2545

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น ม.2/.....เลขที่.....

ใบงานเรื่อง “เส้นทางรักของวิมวล”

เส้นทางรัก	ข้อพิจารณา
ต้นทางรัก	1. สัมพันธภาพของวิมวลกับแฟนก่อนเกิดปัญหาเป็นเช่นไร ....
กลางทางรัก	2. วิมวลและแฟนใช้ชีวิตรักเช่นใดจึงเป็นเหตุทำให้เกิดปัญหา ....
ปลายทางรัก	3. วิมวลประสบพบชะตากรรมอะไรบ้างในชีวิต ....
	4. ผู้ได้รับผลกระทบในกรณีของวิมวล มีใครบ้าง ....
5. นักเรียนคิดว่าอาจเกิดเรื่องเช่นเดียวกับวิมวลกับนักเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด	
6. นักเรียนห้วง <u>เพื่อน</u> คนใดมากที่สุดที่มีโอกาสเสี่ยงเรื่องเพศ (<u>บอกชื่อ และห้องเรียน</u>) เพื่อนผู้ชายที่น่าเป็นห่วง คือ..... เพื่อนผู้หญิงที่น่าเป็นห่วง คือ.....	

เอกสารความรู้เพิ่มเติมสำหรับครู

โพลล์: สํารวจสถานการณ์ทางเพศของนักเรียนชั้น ม.1-ม.6 และอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ข่าวผลสำรวจ เอแบคโพลล์ -- ศุกร์ที่ 13 กุมภาพันธ์ 2552 10:02:15 น.

ดร.นพดล กรรณิกา ผู้อำนวยการศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เปิดเผยผลวิจัยเรื่อง สํารวจสถานการณ์ทางเพศของนักเรียนชั้น ม.1-ม. 6 และอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน:

กรณีศึกษานักเรียนชั้น ม. 1-ม. 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 1,843 ตัวอย่าง ดำเนินโครงการระหว่างวันที่ 4 —22 กุมภาพันธ์ 2552 ผลการสำรวจพบว่า ร้อยละ 13.2 ระบุเคยมีประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์ร่วมหลับนอนกับคนอื่น ในขณะที่ร้อยละ 86.8 ระบุยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้เมื่อสอบถามว่าบุคคลที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยในครั้งแรกคือใครนั้น พบว่า ร้อยละ 87.6 ระบุแฟน/คู่อุปถัมภ์ ในขณะที่ร้อยละ 5.7 ระบุเพื่อนต่างโรงเรียน/เพื่อนต่างสถาบัน ร้อยละ 3.8 ระบุเพื่อนร่วมโรงเรียน/เพื่อนร่วมสถาบัน ร้อยละ 1.9 ระบุผู้ชายบริการทางเพศร้อยละ 1.0 ระบุเพื่อนใหม่ที่พบตามเคค ฝับ สถานบริการ/สถานบันเทิงและเมื่อสอบถามถึงสถานการณ์หรือแรงผลักดันที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกนั้น พบว่า ร้อยละ 62.7 ระบุเกิดจากความรู้สึกรัก/ชอบรองลงมาคือร้อยละ 32.1 ระบุอยากลอง ร้อยละ 26.6 ระบุเป็นเพราะการอยู่ใกล้ชิดเพศตรงข้าม ร้อยละ 11.0 ระบุถูกบังคับล่อลวงโดยคนรู้จัก/ใกล้ชิด ร้อยละ 10.1 ระบุการดูหนังภาพยนตร์ที่ทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศ/สื่อลามก อาทิ เว็บไซต์/วีซีดี ร้อยละ 8.3 ระบุเป็นเพราะการดื่มเหล้า/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามลำดับสำหรับบุคคลที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา นั้น พบว่า ร้อยละ 81.7 ระบุมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่อุปถัมภ์ รองลงมาคือร้อยละ 17.1 ระบุมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมโรงเรียน/เพื่อนร่วมสถาบัน ร้อยละ 14.6 ระบุเพื่อนต่างโรงเรียน/เพื่อนต่างสถาบัน ร้อยละ 8.5 ระบุมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนใหม่ที่พบตามเคค ฝับ สถานบริการ หรือสถานบันเทิง ร้อยละ 7.3 ระบุเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต อาทิ เพื่อนจาก Hi-5 /เพื่อนจาก MSN ร้อยละ 4.9 ผู้ชายบริการทางเพศ และร้อยละ 3.7 ระบุนักเรียนหญิง/หญิงคาราโอเกะ หรือห้องอาหารประเด็นที่น่าสนใจคือเมื่อทำการวิเคราะห์จำแนกตัวอย่างออกตามการตกเป็นกลุ่มเสี่ยง/ไม่เสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้นพบว่าร้อยละ 84.3 ของตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีโอกาสเสี่ยงที่จะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 15.7 เท่านั้นที่ไม่ตกเป็นกลุ่มเสี่ยงดังกล่าว

นอกจากนี้เมื่อสอบถามความคิดเห็นต่อการขายบริการทางเพศ ของเยาวชนบางกลุ่มในปัจจุบันนี้ นั้น พบว่าตัวอย่างส่วนใหญ่คือร้อยละ 89.8 ระบุไม่เห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าว ในขณะที่ร้อยละ 10.2 ระบุ เห็นด้วย เพราะคิดว่าบางคนคงต้องการรายได้ /สถานการณ์บังคับ/เป็นความสุขของคนทำ อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 75.8 ระบุยอมรับไม่ได้เลยในเรื่องการขายบริการทางเพศถึงแม้ว่าจะเป็นไปเพื่อให้ได้เงินมาใช้จ่ายใน เรื่องที่จำเป็นก็ตาม ร้อยละ 22.0 ระบุไม่แน่ใจ ทั้งนี้มีเพียงร้อยละ 2.2 เท่านั้นที่ระบุยอมรับได้ประเด็นที่ น่าสนใจคือ เมื่อสอบถามถึงความคิดเห็นความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ ร่วมหลับนอนกับคนรักในวันวาเลนไทน์ที่ จะมาถึงนี้นั้น ผลการสำรวจพบว่า ร้อยละ 3.7 คิดที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์อย่างแน่นอน ในขณะที่ ร้อยละ 22.6 ยังไม่แน่ใจ อย่างไรก็ตามมากกว่า 2 ใน 3 คือร้อยละ 73.7 ระบุไม่มีความคิด/ไม่มีความตั้งใจ เช่นนั้นเลย ดร.นพดล กล่าวว่ที่น่าพิจารณายิ่งคือ ผลวิเคราะห์สถิติวิจัย Odds Ratio ในการวิจัยครั้งนี้ พบ ค่าอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มเยาวชน ที่พบว่าเยาวชนที่มีภาวะ ความเสี่ยง ได้แก่เด็กนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีภาวะความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูงเกือบ 5 เท่า คือ 4.8 เท่าของเด็กนักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เด็กนักเรียนที่เที่ยวกกลางคืนมีความเสี่ยง มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 3.8 เท่าของเด็กนักเรียนที่ไม่เที่ยวกกลางคืนเด็กนักเรียนที่หนีเรียนมีความเสี่ยง มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 2.6 เท่าของเด็กที่ไม่หนีเรียนเด็กนักเรียนที่ใช้สารเสพติดมีความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียนสูง 2.2 เท่าของเด็กที่ไม่ใช้สารเสพติดเด็กนักเรียนที่เคยใช้อาวุธทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นมีความเสี่ยง มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูงประมาณ 2 เท่าคือ 1.9 เท่า เด็กนักเรียนที่เคยใช้กำลังทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นมีความ เสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 1.5 เท่าเด็กนักเรียนที่มีปัญหาครอบครัวมีความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน สูงกว่าเด็กไม่มีปัญหาครอบครัวถึง 1.1 เท่า

ดร.นพดล กล่าวต่อว่า สำหรับในโอกาส "วันวาเลนไทน์" หรือวันแห่งความรักที่กำลังจะมาถึงนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรต้องมีมาตรการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ดังต่อไปนี้

1. มาตรการด้านครอบครัว ครอบครัวเป็นหน่วยทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการถ่ายทอด ค่านิยม ทัศนคติ และแบบแผนทางพฤติกรรมที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมให้กับเด็กและ เยาวชน ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจะมีทิศทางเป็นอย่างไร จึงย่อมมีความสัมพันธ์กับ บรรยากาศการเลี้ยงดูและสัมพันธ์ภาพของครอบครัว

1) ครอบครัวหรือผู้ปกครองต้องให้ความรักและความอบอุ่นแก่ลูกหลาน ความรักของพ่อแม่ การเลี้ยง ดูของพ่อแม่ วินัยของพ่อแม่ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของพ่อแม่ มีส่วนสร้างบุคลิกภาพและค่านิยม รวมถึงแบบแผนพฤติกรรมในเรื่องเพศให้แก่เด็ก

2) พ่อแม่ ผู้ปกครองทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งนี้เพราะเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะรับแบบต่าง ๆ จากพฤติกรรมของพ่อแม่ เยาวชนจะอยู่ในวัยที่ต้องมีตัวแบบเพื่อเขาจะได้เลียนแบบพฤติกรรม เช่น ในเรื่อง การวางตัวต่อเพศตรงข้าม ความมั่นคงทางอารมณ์ ความซื่อสัตย์ต่อกันการให้เกียรติซึ่งกันและกันในการใช้ ชีวิตคู่ของพ่อแม่

3) การปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศที่ถูกต้องให้แก่ลูกหลาน พ่อแม่หรือผู้ปกครองปลูกฝังค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีในเรื่องเพศเช่น ผู้หญิงให้รักษาวลสงวนตัว ผู้ชายให้เกียรติผู้หญิง รู้จักความรับผิดชอบ อดได้รอได้ เป็นต้น

4) พ่อแม่ ผู้ปกครอง เข้าใจลักษณะทางธรรมชาติและความต้องการของวัยรุ่น พ่อแม่ควรมีการศึกษาพัฒนาการในช่วงวัยต่าง ๆ ของลูกหลาน เช่น พ่อแม่ต้องเข้าใจว่าวัยรุ่นต้องการอิสระ ความเป็นส่วนตัว การตัดสินใจด้วยตนเอง เป็นต้น พ่อแม่จึงต้องทำการศึกษาเพื่อลดช่องว่างระหว่างวัยระหว่างพ่อแม่กับลูก

5) ครอบครัวมีการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ช่วยให้อายุรุ่นแสดงลักษณะความเป็นตัวของตัวเอง มีการปรับตัวทางสังคมที่ดี เด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพและปรองดองกับพ่อแม่ของเขาจะมีปัญหาอกบ้านน้อยกว่าวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่มีการเลี้ยงดูแบบเข้มงวด

6) เลือกหรือคัดกรองสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ให้อยู่ในขอบข่ายที่เหมาะสมไม่ล่อแหลมจนเกินไปถ้าสื่อใด ๆ ที่ออกมาเห็นว่าไม่สมควร พ่อแม่ควรให้ข้อมูลย้อนกลับให้ความรู้ คำอธิบาย ชี้ให้เห็นคุณและโทษของข้อมูลจากสื่อเหล่านั้น ๆ

7) การสนับสนุนการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ การให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การอ่านหนังสือ การออกกำลังกาย การเล่นดนตรี เป็นต้น

8) กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก พ่อแม่ ผู้ปกครอง จึงควรทำความรู้จักสนิทสนมกับกลุ่มเพื่อนของลูกหลาน และคอยสอนให้เยาวชนเลือกคบเพื่อนที่มีลักษณะเป็นกัลยาณมิตร

2. มาตรการด้านโรงเรียน/สถานศึกษา

1) การจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาสามารถปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่เหมาะสม หรือส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อเด็กและเยาวชนจะได้ไม่หมกมุ่นเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ โดยการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร ได้แก่ การเข้ากลุ่มกิจกรรมกีฬา งานอดิเรก เช่น เกี่ยวกับวิชาการ ด้านภาษา ดนตรี การพัฒนาสังคม การบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชน โครงการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมทำให้พัฒนาการของวัยรุ่นพัฒนาในทางที่ดี มีสุขภาพจิตดี ลดความก้าวร้าว สามารถค้นหาอัตตลักษณ์ของตนเองได้ สามารถสร้างแรงบันดาลใจในการนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของชีวิต

2) การจัดบริการแนะแนวให้คำปรึกษา ทางโรงเรียนและสถานศึกษามีการจัดบริการแนะแนวให้คำปรึกษา โดยทำการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบว่า มีหน่วยงานที่คอยให้ความช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ เมื่อเกิดปัญหา วัยรุ่นเป็นวัยของการปรับเปลี่ยนเชื่อมโยงจากวัยเด็กตอนปลายไปสู่ผู้ใหญ่ การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวทำให้เกิดประสบการณ์ และเรียนรู้ในสิ่งใหม่ตลอดเวลา จนบางครั้งบางสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้เยาวชนไม่สามารถทำการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง เกิดความกังวลและความเครียด จำเป็นต้องมีหน่วยงานจัดบริการให้คำปรึกษาเช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การเรียน เป็นต้น ทางโรงเรียนจำเป็นต้องประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนได้รู้จักหน่วยให้บริการนี้ด้วย

3) การเรียนการสอนในหลักสูตรควรทำควบคู่ไปกับการปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมในเรื่องต่าง ๆ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงามของสังคมไทย การสอนเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศต้องวางตัวอย่างไร เป็นต้น

4) ครูอาจารย์ และบุคลากรในโรงเรียนหรือสถานศึกษา ให้ความดูแล เอาใจใส่ สังเกตสอดส่องพฤติกรรมของนักเรียน/นักศึกษาในการแสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างใกล้ชิด เพื่อพบพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ควรรีบให้ความช่วยเหลือ และแก้ไขให้เร็วที่สุดในกรณีที่เกิดปัญหาขึ้นนั้น ครูอาจารย์ ตลอดจนพ่อแม่ผู้ปกครองต้องรีบแก้ไข ไม่ควรที่จะซ้ำเติมสิ่งที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น ควรมีการให้ความช่วยเหลือ โดยการให้คำปรึกษา ให้กำลังใจแก่เด็กและเยาวชนที่มีปัญหา ให้ข้อคิดต่าง ๆ เพื่อให้พวกเขาสามารถกลับมาใช้ชีวิตตามปกติสุขได้

3. มาตรการด้านสังคม

1) นโยบายการจัดระเบียบสังคม รัฐบาลควรเพิ่มมาตรการการเปิด-ปิดสถานบันเทิง ผับ ศูนย์การค้า และร้านอาหารในพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งโรงเรียนหรือสถานศึกษา และควรเพิ่มมาตรการการควบคุมการบังคับของกฎหมายให้มากขึ้น เพื่อป้องกันแหล่งมั่วสุม ซึ่งทำให้อายุรุ่นเข้าไปใช้บริการแล้วเกิดปัญหาทางสังคมตามมา

2) การออกกฎหมายลงโทษผู้ที่ผลิตสื่อลามก และผู้ที่ช่วยในการเผยแพร่ให้มีโทษสูงขึ้น เพื่อไม่ให้เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของสื่อลามกเหล่านี้

3) จัดโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ช่วยกันรณรงค์ปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศที่ถูกต้อง และการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม โดยภาครัฐและภาคเอกชนช่วยกันประสานงาน เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้มีค่านิยมเรื่องเพศ มีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาได้อย่างถูกต้อง

4) บุคคลสำคัญในสังคมเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กและเยาวชนในเรื่องของค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมที่แสดงออกทางเพศ เพราะเนื่องจากวัยรุ่นจะมีอีโรปรี่ประจำใจของเขา แล้วเมื่อเขาชอบพอใจเขาก็จะเลียนแบบโดยไม่ได้คัดกรองว่าดีหรือไม่ดี ดังนั้น บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้ควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม

ดร.นพดล กล่าวปิดท้ายรายละเอียดงานวิจัยวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการวิจัย

1. เพื่อสำรวจสถานการณ์ทางเพศของนักเรียนระดับ ม.1-ม.6 ในเขตกรุงเทพมหานคร ในช่วงวันวาเลนไทน์ 2552

2. เพื่อสำรวจความเสี่ยง/ไม่เสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาในเรื่องนี้อย่างลึกซึ้งต่อไป

ระเบียบวิธีการทำโพลโครงการสำรวจภาคสนามของศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ครั้งนี้ เรื่อง สำรวจสถานการณ์ทางเพศของนักเรียนชั้น ม.1-ม. 6 และอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน :กรณีศึกษานักเรียนชั้น ม. 1-ม. 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 1,843 ตัวอย่าง ดำเนินโครงการระหว่างวันที่ 4-12 กุมภาพันธ์ 2552

กลุ่มประชากรเป้าหมายคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร เทคนิคการสุ่มตัวอย่างคือ การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มเชิงชั้นภูมิหลายชั้น และกำหนดลักษณะของตัวอย่างให้สอดคล้องกับประชากรเป้าหมายจากการทำสำมะโน ช่วงความเชื่อมั่นอยู่ในระดับร้อยละ 95

การล่วงเกินทางเพศต่อเด็ก

เป็นเรื่องที่ผิดทั้งกฎหมายและศีลธรรม ซึ่งมีมากขึ้นทุกวันทั้ง

ปริมาณและรูปแบบที่ซับซ้อนการล่วงเกินทางเพศต่อเด็ก มักเกิดจากการกระทำของบุคคลใกล้ชิดซึ่งคุ้นเคยกับเด็ก ผู้เคราะห์ร้ายอาจเป็นไปได้ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายในทุกช่วงอายุ เมื่อมีการค้นพบการล่วงเกินทางเพศต่อเด็ก เหตุการณ์เหล่านี้มักจะถูกปกปิดด้วยความอับอาย และปกป้องชื่อเสียงทั้งของเด็กและผู้กระทำผิดซึ่งมักเป็นคนใกล้ชิด

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น ม.2/.....เลขที่.....

ใบงานเรื่อง ผลของการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่พร้อม

ผลต่อตนเอง

.....

.....

.....

.....

ผลต่อผู้อื่น

ผลต่อ พ่อแม่

.....

.....

.....

.....

ผลต่อญาติพี่น้อง

.....

.....

.....

.....

ผลต่อครู /โรงเรียน

.....

.....

.....

.....

ผลกระทบต่อชุมชน/ สังคมและโลก

.....

.....

.....

.....

บทสรุปที่นักเรียนได้เรียนรู้จากแผนภาพข้างต้น คือ

.....

.....

เอกสารความรู้เพิ่มเติมสำหรับครู

เรื่อง ผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ผลกระทบต่อตัวของวัยรุ่นทั้งทางร่างกายและจิตใจ

1. การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ในช่วงวัยรุ่นการเจริญเติบโตและความสมบูรณ์ทางร่างกายทำให้เกิดความพร้อมทางภาวะเจริญพันธุ์สูงมาก การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่น เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นการตั้งครรภ์ในขณะที่ทั้งสองฝ่ายยังไม่มีความพร้อมในทุกๆด้านจึงก่อให้เกิดปัญหาตามมาอย่างมากทั้งทางด้านครอบครัว เศรษฐกิจ และสังคม

ลักษณะของปัญหาจากการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์มีดังนี้

1.1 ฝ่ายหญิงที่ตั้งครรภ์ส่วนใหญ่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ เมื่อตั้งครรภ์ก็ไม่อาจศึกษาเล่าเรียนต่อไปได้ทำให้ต้องออกจากการศึกษากลางคันซึ่งก็หมายถึงอนาคตการเรียนก็หมดไปอย่างสิ้นเชิง บางรายเมื่อตั้งครรภ์ก็ไม่กล้าบอกพ่อแม่/ผู้ปกครองแต่ก็ไม่สามารถปกปิดได้ตลอดไป จึงตัดสินใจหนีออกจากบ้านไปเผชิญชีวิตด้วยตนเอง เมื่อคลอดลูกก็เกิดปัญหาตามมามากมาย โดยเฉพาะปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม

1.2 บางกรณีตัดสินใจทำแท้ง เพื่อยุติการตั้งครรภ์ โดยหวังว่าเมื่อไม่ตั้งครรภ์แล้ว จะสามารถกลับมาใช้ชีวิตและศึกษาเล่าเรียนได้ตามปกติ แต่ในความเป็นจริงแล้วการทำแท้ง เป็นเรื่องที่ผิดทั้งทางด้านศีลธรรม กฎหมาย และค่านิยมของสังคม และที่สำคัญที่สุดคือ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ในบางรายที่ทำแท้งโดยผู้ทำไม่ใช่แพทย์ทำให้เป็นอันตรายเช่น ตกเลือด ติดเชื้ออย่างรุนแรง ทำให้เสียชีวิตได้ หรือบางรายอาจต้องผ่าตัด ตัดมดลูกทิ้ง ทำให้ไม่สามารถตั้งครรภ์ได้อีกเลยตลอดชีวิต

1.3 บางกรณีเมื่อตั้งครรภ์ขึ้นมา ทำให้เกิดภาวะจำยอมที่ต้องแต่งงานกัน โดยทั้งสองฝ่ายยังไม่มีความพร้อมสำหรับการใช้ชีวิตคู่ ที่ต้องมีภาระเลี้ยงดูบุตร ทำให้เกิดปัญหาครอบครัวซึ่งนำไปสู่การหย่าร้างในที่สุด

1.4 ปัญหาทางด้านจิตใจและอารมณ์ วัยรุ่นที่มีปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ มักจะมีความรู้สึกที่ตนทำผิดเกิดความละอายใจ และวิตกกังวลว่าคนอื่นจะรู้คิดถึงฝ่ายชายจะรับผิดชอบหรือไม่ พ่อแม่จะคิดอย่างไร ทำให้เก็บตัวเกิดความเศร้าโศก รู้สึกเครียด แต่สิ่งเหล่านี้จะลดน้อยลงได้ถ้าคนในครอบครัวยอมรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นและให้โอกาส

2. เสียการเรียน เมื่อคนเราหมกมุ่นกับเรื่องเพศ มีเวลาอยู่กันมาก จะทำให้สนใจการเรียนน้อยหรือไม่สนใจการเรียนเลย มักขาดเรียนบ่อย หรือหนีเรียน หลายคนต้องลาออกจากโรงเรียน โดยเฉพาะฝ่ายหญิงจะพบมาก แต่ฝ่ายชายก็มีเหมือนกัน งานวิจัยส่วนใหญ่พบว่า ผลของการมีเซ็กส์ในวัยรุ่นสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนและผลการเรียนที่ตกลงด้วย

3. การที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เสรีมากขึ้นทำให้การมองเห็นคุณค่าตนเองเปลี่ยนไป การมีเพศสัมพันธ์

ระหว่างวัยรุ่นส่งผลให้วัยรุ่นมองกิจกรรมทางเพศเป็นเพียง “การแลกเปลี่ยน” อารมณ์และวัตถุทางเพศ ยิ่งเมื่อมีบ่อยครั้งขึ้นการเคารพและเห็นคุณค่าตนเองก็จะยิ่งน้อยลง

4. การติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์อาจทำให้เกิดการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ที่สำคัญคือ โรคในกลุ่มกามโรคและโรคเอดส์ โดยเฉพาะโรคเอดส์เป็นโรคที่กำลังแพร่ระบาดและทำให้เกิดปัญหาทางสังคมอย่างมาก ทั้งยังเป็นโรคที่ไม่มียาหรือวิธีการรักษาที่ทำให้หายขาดได้ และไม่มีวัคซีนสำหรับป้องกันโรคนี้ การติดเชื้อโรคเอดส์จึงทำให้เกิดปัญหาสุขภาพและปัญหาสังคมตามมา ทั้งยังทำลายอนาคตอีกด้วย

ผลกระทบต่อครอบครัว

1. **สร้างความทุกข์ให้กับพ่อแม่** ไม่มีพ่อแม่คนใดที่พอใจเมื่อลูกของตนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แต่ที่พ่อแม่บางคนมีการยอมรับกันนั้นก็ด้วยความสงสารลูก ซึ่งพ่อแม่จะต้องทุกข์ระทมใจกับการกระทำที่ผิดพลาดของลูก

2. **เสื่อมเสียชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล** คำโบราณกล่าวว่า “มีลูกสาวเหมือนมีตัวมอยู่นบ้าน” เพราะถ้ามีตัวมอยู่นบ้าน ถ้าตัวมอยู่นขึ้นมาจะเหินและอับอายชาวบ้าน เปรียบเทียบกับลูกสาวถ้าได้รับความเสียหายทางเพศเกิดขึ้น พ่อแม่ก็จะอับอาย วงศ์ตระกูลจะพลอยมัวหมองไปด้วย

3. **เกิดความไม่เข้าใจกันของคนในครอบครัว** และอาจเกิดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็กที่เกิดจากการตั้งครรภ์ที่ไม่ตั้งใจ

4. **เกิดปัญหาการหย่าร้างมากขึ้น**

ผลกระทบต่อสังคม

1. ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรส่งผลกระทบต่อสังคม โดยเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา ได้แก่

1.1 เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ปัญหาการทำแท้ง และปัญหาเด็กถูกทอดทิ้งและเด็กเร่ร่อน

1.2 ปัญหาความเสื่อมของวัฒนธรรมอันดีของสังคมไทย

1.3 ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

1.4 ปัญหายาเสพติด ปัญหาเรื่องบุหรี่ยาเสพติด เหล้า การพนัน

1.5 ปัญหาแหล่งบันเทิง ผับ บาร์ ดิสโก้เทค สถานอาบอบนวด ซ่อง

1.6 ปัญหาเรื่องภาพยนตร์โป๊ หนังสือโป๊ หรือเรื่องโป๊เปลือยร่างกาย

1.7 ปัญหาการล่อลวง

1.8 ปัญหาคุณภาพของประชากรต่ำ

2. ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและปัญหาต่างๆ ทำให้ขาดประชากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาสังคมให้เจริญรุ่งเรือง

จดหมายจากเด็กชาย “ครั้งหนึ่ง.....ที่อยากลอง”

ผมเป็นเด็กผู้ชายคนหนึ่งที่มีความอยากรู้อยากลองอยากลองเหมือนๆกับเด็กคนอื่น ๆ ผมนั้นเรียนอยู่ช่วงชั้นมัธยมต้นในสถาบันแห่งหนึ่ง ผมได้มีอะไรกับเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่ง ในสถาบัน ของผมเอง ในวันนั้นโรงเรียนของผมมีกิจกรรมกีฬา จึงทำให้เด็กคนอื่น ๆ ไปร่วมกิจกรรมกันหมด เหลือเพียงผมที่อยู่บนอาคารเรียน และผู้หญิงอีกคนซึ่งเป็นเพื่อนของผม ตอนนั้นผมเองก็ไม่ได้คิดอะไร ผมก็นั่งคุยกับเขา จนมาถึงเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์หรือ เรียกกันง่ายๆว่า เรื่อง SEX มันเลย ทำให้ผมเกิดอารมณ์ ผมพยายามที่จะห้ามอารมณ์ตัวเองแล้วแต่มันก็ทำไม่ได้ ดังนั้นผมจึงได้มีอะไรกับเพื่อนผมคนนั้นที่เป็นผู้หญิง ตอนนั้นในหัวของผมไม่ได้คิดหรือคำนึงถึงผลที่จะตามมา พอผมเสร็จจอร์ะนั้นแล้ว ผมกับเธอก็แยกกันไป กลับบ้าน เพราะมันเป็นเวลากลับบ้านพอดี พอกลับมาถึงบ้าน ผมก็รู้สึกไม่ดีเลยกับในสิ่งที่ผมทำลงไป ตอนนั้นผมนั้นเครียดมากๆ กลัวในทุกๆเรื่องที่จะเกิดขึ้น ผมกลัวมากไม่รู้จะทำยังไง ได้แต่นั่งอยู่เฉยๆ ผมกลัวว่าเธอจะท้อง กลัวว่าตัวเองจะหมดอนาคตเพราะตอนนั้นผมเองก็ไม่มีปัญญาที่จะเลี้ยงเขาได้ ถ้าพ่อแม่เขาเอาเรื่องขึ้นมาผมจะทำยังไง ถ้าผมโดนไล่ออกจากโรงเรียนพ่อผมจะเสียใจมั๊ย ผมกลัวกับเรื่องนี้มากๆ พอวันรุ่งขึ้น ผมก็ไปเรียนตามปกติ แต่เธอคนนั้นก็ไม่มา มันทำให้ผมคิดเลยว่าเธอ นั้นท้องแน่ๆ มันยิ่งทำให้กลัวๆ หนักเข้าไปอีก ผมได้รู้ซึ่งกับสิ่งที่ทำลงไปเลย พอหลังจากนั้นมา ผมเองก็ได้รู้ว่าเธอไม่ได้ท้อง เพียงแต่เธอไม่สบาย ในตอนที่ผมรู้ว่าเธอไม่ได้ท้องมันทำให้ผมโล่งใจอย่างบอกไม่ถูก หลังจากนั้น มาผมกับเธอก็เป็นเพื่อนต่อกันและผมเองก็ไม่คิดจะทำแบบนั้นอีกเลย เพราะมันไม่คุ้มกับสิ่งที่เราจะได้รับหลังจากนั้นหรอก ผมยอมรับว่า ผมโชคดีที่เธอไม่ท้อง ถ้าเธอท้อง ผมเองก็คงหมดอนาคต ตั้งแต่ตอนนั้น

ผมอยากจะขอให้เพื่อน ๆ หรือน้อง ๆ อย่าทำแบบผมเลยเพราะมันไม่ได้มีอะไรดีเลย อย่าเอาความสุขเพียงชั่ววูบมาแลกกับอนาคตเลย อย่าคิดว่าเวลานั้นจะหวนคืนกลับมา เวลานั้นไม่มีทางหวนคืนมีแต่เดินไปเรื่อยๆ ที่ผมเล่ามาทั้งหมดนี้แค่อยากให้เหตุการณ์ของผมเป็นบทเรียนกับทุกๆ คนว่าสิ่งเหล่านี้มันเป็นเรื่องไม่ดี เมื่อพลาดไปแล้วมันหมายถึงชีวิตทั้งชีวิตของคุณเลย

ใบความรู้เรื่อง การจัดการกับอารมณ์ทางเพศ

การจัดการกับอารมณ์ทางเพศนั้นสามารถดำเนินการได้ใน 3 ลักษณะคือ

1. **การระงับอารมณ์ทางเพศ** คือ การพยายามที่จะไม่ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น ปฏิบัติได้โดยหลีกเลี่ยงการดูสื่อที่ช่วยยุกยามารมณ์ เช่น รูปภาพ หรือภาพยนตร์ หลีกเลี่ยงไม่ควรอยู่ หรือเปิดโอกาสในการอยู่ใกล้เพศตรงข้ามในที่รโหฐานและลับตาคนอื่น หลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดโอกาสการถูกสัมผัสในลักษณะต่างๆ กับเพศตรงข้าม ซึ่งการกระทำดังกล่าวมักก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ เช่น การจับมือถือแขน [10%] การกอดจูบ [60%] การลูบคลำ [80%] การเฝ้าโลม [100%] หลีกเลี่ยงในการอยู่ห้องมิดชิดคนเดียวเป็นเวลานานๆ เนื่องจากจะทำให้เกิดความคิดฟุ้งซ่าน หลีกเลี่ยงและรู้จักปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนให้เที่ยวเตร่พักผ่อนในแนวทางกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวกลางคืน การดื่มแอลกอฮอล์ เครื่องดื่มมีน้ำตาลต่างๆ ซึ่งสามารถนำไปสู่การเกิดอารมณ์ทางเพศได้

2. **การระบายอารมณ์ทางเพศ** เราสามารถจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้โดยการแปรเปลี่ยนพลังงานทางเพศให้อยู่ในรูปของกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ด้วยวิธีการระบายอารมณ์ทางเพศในรูปแบบต่างๆ เช่น พยายามหมั่นศึกษาเล่าเรียน การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชมรมต่างๆ การใช้เวลาว่างในการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาต่างๆ มีความสนใจในเรื่องศิลปะและดนตรี มีเวลาในการพักผ่อนและนันทนาการบ้างตามสมควร ช่วยกิจกรรมในครอบครัว หากิจกรรมอื่นๆ ที่สนใจทำเช่น การวาดภาพ การเลี้ยงสัตว์ ปลูกต้นไม้ เป็นต้น

3. **การปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ** เพื่อลดความรู้สึกทางเพศ เราสามารถที่จะปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศได้ ด้วยวิธีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (masturbation) หมายถึง การผ่อนคลายความต้องการทางเพศด้วยการจงใจกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทางเพศในตนเอง ด้วยการกระตุ้นบนส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายก็ได้ การบำบัดความใคร่ด้วยตนเองนี้ นักจิตวิทยาส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ไม่มีผลร้ายแรงต่อสุขภาพ แต่การบำบัดด้วยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสม ยังส่งผลให้สุขภาพทางกาย และทางจิตของบุคคลดีขึ้นได้อีกด้วย แต่ก็ไม่ควรปฏิบัติบ่อยจนเกิดความหมกมุ่นในเรื่องดังกล่าว ซึ่งก่อให้เกิดเป็นลักษณะนิสัย ที่อาจส่งผลลบต่อบุคลิกภาพ และความเข้มแข็งทางด้านอารมณ์ที่ที่ดีได้ วัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะปฏิบัติโดยใช้วิธีนี้

ใบความรู้เรื่อง มีเพศสัมพันธ์อย่างไร จึงจะปลอดภัย (Safe Sex) ?

การมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย (Safe Sex)

การมีเพศสัมพันธ์โดยขาดความรู้ ความเข้าใจอย่างแท้จริงทำให้อันตรายที่จะติดโรคเอดส์หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่างๆ ในเมืองไทยสูงขึ้นอย่างน่ากลัว สิ่งที่เป็นปัญหาของคนไทยก็คือการขาดความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างจริงจัง ไม่รู้วิธีการป้องกันตัวเอง และไม่รู้ว่กิจกรรมทางเพศแบบใดที่ถือว่าปลอดภัยบ้าง

คุณรู้จักการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยไหม? บางทีคุณอาจจะรู้ว่าการใส่ถุงยางอนามัยคือการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณเข้าใจถูกต้องแล้ว แต่ในขณะเดียวกันยังมีวิธีที่จะมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยมากกว่านี้อีก

การมีกิจกรรมทางเพศที่ปลอดภัยหรือที่เรียกกันว่าเซฟเซ็กซ์ (Safe Sex) คือการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีอันตรายต่อการติดโรค ติดเชื้อ กิจกรรมทางเพศที่ปลอดภัยและถือว่ามีอันตรายต่อการติดโรคน้อยที่สุดคือ การช่วยตัวเอง หรือเรียกว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง (Masturbation) วิธีนี้บางคนไม่ถือว่เป็นการมีเพศสัมพันธ์ แต่ในวงการแพทย์วิธีนี้เป็นวิธีที่เรียกว่าเป็นกิจกรรมทางเพศที่ปลอดภัยที่สุดทั้งต่อตัวเองและต่อผู้อื่น เพราะการทำวิธีนี้ไม่ต้องให้ใครช่วย คุณสามารถทำเองได้โดยไม่ต้องกลัวอะไรทั้งสิ้น ไม่ต้องกลัวติดโรค ไม่ต้องกลัวท้องและวิธีนี้ยังเป็นวิธีที่ช่วยขจัดความเครียดที่เกิดขึ้นจากการมีอารมณ์ทางเพศได้อย่างดีที่สุดในขณะนี้โดยเฉพาะในวัยรุ่น

ผู้ชายบางคนบอกว่าการช่วยตัวเองแบบนี้ทำให้เกิดความรู้สึกที่ผิดบาป เพราะบางครั้งขณะที่ทำจะต้องจินตนาการไปว่ากำลังมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงคนอื่น ๆ แต่จริงๆ แล้ว การจินตนาการไปเพื่อช่วยตัวเองไม่ใช่ความผิดใดๆ ทั้งสิ้น ตราบใดที่คุณไม่แสดงให้เธอรู้ หรือไม่ไปทำกิจกรรมจาบจ้วงล่วงเกินเมื่อเจอหน้ากันเหมือนอย่างที่คุณจินตนาการไป คุณต้องรู้จักการควบคุมตัวเอง และรู้ว่าสิ่งใดคือจินตนาการและสิ่งใดคือเรื่องจริง

กิจกรรมทางเพศที่ปลอดภัยอันดับที่สองก็คือ การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่สอดใส่ หรือ ศัพท์ที่ใช้กันทั่วไปเรียกว่า small sex เป็นการมีเพศสัมพันธ์แต่เพียงภายนอกเท่านั้น เช่นการใช้ปาก หรือใช้มือ แต่กิจกรรมนี้ก็ยังมีเสี่ยงต่อการติดเชื้อได้ถ้ามีการกลืนน้ำอสุจิเข้าทางปาก เพราะอาจเป็นโรคเริม หรือเชื้อราได้ ทางที่ดีที่สุดที่จะทำให้ small sex ปลอดภัยยิ่งขึ้นคือต้องสวมถุงยางอนามัยด้วย โดยปัจจุบันนี้มีถุงยางอนามัยที่ผลิตขึ้นมาสำหรับการทำกิจกรรมทางเพศแบบนี้มากมาย โดยมีการออกแบบให้มีรส และกลิ่นเพื่อให้เกิดความสุขต่อทั้งสองฝ่ายมากยิ่งขึ้น

กิจกรรมทางเพศที่ปลอดภัยอันดับที่สามคือ การมีเพศสัมพันธ์โดยการใส่ถุงยางอนามัย แน่แน่นอนว่าคุณคงได้ยินการรณรงค์เรื่องการใส่ถุงยางอนามัยมามากต่อมากแล้ว เพราะมันเป็นวิธีเดียวที่ปลอดภัยถ้าคุณต้องการจะมีเพศสัมพันธ์กับคูรัักของคุณโดยปราศจากการเอาเชื้อโรคไปให้คนที่คุณรััก และถือเป็นการป้องกันตัวเองได้ด้วยอีกวิธีหนึ่ง อย่าคิดว่าการใส่ถุงยางอนามัยคือการไม่ไว้ใจกัน เพราะจริงๆ การใส่ถุงยางอนามัยถือเป็นการห่วงใยดูแล ใส่ใจ และแสดงออกต่อความรักที่ดีที่สุด

โดย Pheekai@hotmail.com เมื่อวันที่ 1 ธ.ค. 2547 13:08:31 น.

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น ม.2/.....เลขที่.....

ใบงานเรื่อง สกัดจุดเสี่ยงเพื่อรักที่ปลอดภัย

ให้นักเรียนบอกสิ่งที่คุณตั้งใจจะปฏิบัติอย่างจริงจัง(กฎเหล็ก)
เพื่อพาตนให้พ้นทางเสี่ยงเรื่องเพศ (จุดละ 3 ข้อ) และเพื่อรักที่ปลอดภัย

จุดเสี่ยงเรื่องเพศ	หลักการสกัดจุดเสี่ยง	สิ่งที่คุณตั้งใจจะปฏิบัติอย่างจริงจัง (กฎเหล็ก)
1. อารมณ์เป็นเหตุ	หยุดการกระทำ ที่กระตุ้นให้ตนเอง หรืออีกฝ่าย เกิดอารมณ์ทางเพศ	1..... ..... 2..... ..... 3..... .....
2. โอกาสเป็นใจ	ปิดโอกาส ที่นำไปสู่ การมีเพศสัมพันธ์	1..... ..... 2..... ..... 3..... .....
3. มีเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่อง	มีสติยับยั้งใจ นึกถึงผลที่จะตามมา	1..... ..... 2..... ..... 3..... .....

ลงชื่อเพื่อนเป็นพยาน.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....